

Røros kirkelige fellesråd har følgende kommentarer til utvalgte høringsspørsmål:

10.

Uenig. Viktig.

Alderskravet på 15 år bør fjernes. Barn lever også religiøse liv, og dette bør tas høyde for og avspeiles i måten lovgivningen på tros- og livssynsfeltet konstrueres på.

12.

Enig. Viktig.

Det bør presiseres at ordningen også omfatter andre gudshus (eksempelvis synagoger).

13.

Enig. Viktig.

14.

Enig. Viktig.

18.

Enig. Viktig.

Alternativet til eget kapittel i loven er egen særlov, men dette anses ikke ønskelig.

22.

Uenig. Viktig.

Vi mener Den norske kirke uansett ikke skal innføre medlemsavgift. Punktet om at Kirkemøtet kan ta avgjørelse om dette bør derfor strykes fra lovteksten.

23.

Enig, men med følgende tilleggskommentarer:

Røros kirkelige fellesråd er av den oppfatning at fellesrådet som mellomnivå bør lovfestes og nevnes i lovteksten. Dette henger sammen med vårt ønske om fortsatt delt finansiering gjennom både stat og kommune, med et tilhørende behov for et kirkelig forvaltningsnivå på kommunenivå.

Den norske kirkes posisjon som folkekirke forutsetter en fortsatt forbindelse mellom folk og kirke i de enkelte lokalsamfunn. Denne forbindelse styrkes ved god kontakt mellom det lokale nivået (soknet) og det lokale politiske forvaltningsnivået. Her fyller fellesrådet en viktig funksjon som det koordinerende bindeleddet mellom soknene og kommunen.

Når en kirkeordning for framtida etter hvert skal meisles ut, vil det etter fellesrådets oppfatning bli nødvendig med en diskusjon både om antallet sokn og størrelsen på tjenlige samarbeidsenheter i Den norske kirke. Det er mye som tilsier at interkommunale fellesråd vil kunne være en mulig modell i en framtidig kirkeordning. Fellesrådet bør derfor ikke låses til kommunen i lovteksten.

Et mindretall i Røros kirkelige fellesråd mener at fellesrådet ikke skal nevnes i lovteksten. Dette henger ikke sammen med noe ønske om å fjerne fellesrådet, for dette ønskes videreført, men er rent prinsipielt begrunnet: Å skrive fellesrådet inn i lovteksten vil være å gå svært langt i å utforme framtidig kirkeordning for Den norske kirke, noe det ifølge loven skal tilligge Kirkemøtet å gjøre. I en minimalistisk lovtekst trenger heller ikke prost/prosti nevnes.

24.

Røros kirkelige fellesråd støtter modell A.

Finansieringsmodell og organisasjonsmodell må sees i sammenheng. Vi forstår ønsket om forenkling og effektivisering som ligger bak modell B. Det er imidlertid et helt åpent spørsmål om sentralisering av byråkrati og administrasjon vil gi noen innsparingseffekt samlet sett. Potensialet for misforståelser og frustrasjon er dessuten større hvor forvaltning skjer på et nivå der man ikke kjenner hvor skoen trykker lokalt. Kirka er videre avhengig av dugnadsressurser, og disse rekrutteres, aktiveres, administreres og følges opp lokalt.

Det styrende for oss er spørsmålet om hva som styrker folkekirken. Vi ønsker fortsatt tette bånd mellom folk og kirke, og denne kontakten må formes lokalt, ikke bare nasjonalt. Et flertall av befolkningen opplever i dag fortsatt kirka som sin og anser at den utøver viktige samfunnsoppgaver i lokalsamfunnet. Denne kontakten må bestå.

Det synes vanskelig å fastsette en minstenorm for hva som skal finansieres lokalt. Men lovteksten bør likevel inneholde formuleringer om hva det tilligger kommunenivået å finansiere. Oppføring og vedlikehold av kirkebygg vil naturlig høre til kommunenivået. Ivaretagelse av kirkebygg har en viktig kulturminneverndimensjon ved seg. Røros kirkelige fellesråd er glade for og vil gi sin støtte til at vern av kirker før 1900 gis en særskilt status i lovforslaget.

26.

Enig. Viktig

Annet:

Viktig.

Det må lovfestes at Den norske kirke har et særlig ansvar for samisk kirkeliv.